

tror, at Fisserierne i flere Dele af Landet kunde behøve nogen Opmuntring med Hensyn til de Befordringsveie, de maa søge med deres Produkter. Hvad den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 3die Valgkreds (Zauber) angaar, saa tror jeg dog, at han, der giver sig saameget af med finantzielle Regnestykker, ikke har godtgjort nogen stor Regnebygtighed, naar han taler om, at der ad de Reformveie, Regjeringen har tilbudt i de senere Aar, ikke førend om Martiusinder vilde opnaas en grundig Reform i vore Lødblovgivning. I alt Fald vilde jeg da foreslaa det ærede Medlem, at han blev Finantsminister, naar en saa lang Række af Reformere skulde kunne gjenneføres paa vore Finantser af det Omfang, som her er foreslaaet i det foreliggende Lovforslag. Jeg vil derfor opfordre det høie Thing til at gaae ind paa det foreliggende Lovforslag med den oprigtige Villie at se at bringe det bedst Mulige ud deraf, som kan opnaas, thi jeg er vis paa, at mange Egne i Landet, i alt Fald de Egne, til hvilke jeg har særligt Kjendskab, taknemlig vilde tage imod Lovforslaget saaledes som det foreligger, muligen med de Ændringer, som kunne opnaas.

**Finantsministeren (Strup):** Jeg kan godt forstaa, at ærede Medlemmer, der tidligere have været med til at vedtage videregaaende Bestemmelser angaaende Skibsafgiften i Retning af dens Ophævelse, ikke finde sig fuldt tilfredsstillende med det i Lovforslaget foreslaaede. Men naar det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (H. Nielsen) vilde betegne Lovforslagets Bestemmelser som et Tilbagekridt, da maa jeg tilstaa, at jeg ikke kan følge med. Thi det forekommer mig, at naar man vil tale om Fremskridt eller Tilbagekridt, da maa man absolut tage det Bestaaende til Udgangspunkt, og lige over for det Bestaaende maa det ogsaa for det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds staa som et Fremskridt, at man nærmer sig henimod det, som han tidligere har steint for og endnu principalt fastholder. Jeg kan altsaa ikke forstaa, at det i Lovforslaget foreslaaede af den Grund skulde tilbagevises. Vil man tilbagevise det af den Grund, som tidligere er gjort gjældende af det ærede Thing, at man ikke vil gaa ind paa stykkevis Reformere, saa kan jeg forstaa det i Genhold til, hvad der tidligere har været gjort gjældende. I og for sig kan jeg selvfølgelig ikke bilige det, men saa vil jeg kunne forstaa det. Smid- lertid forekommer det mig, at der i den Omstændighed, at det ærede Thing ikke alene i forrige Samling vedtog paa et andet Punkt en ikke saa vidtgaaende Forandring i de gjældende Lødbestemmelser, nemlig med Hensyn til Salt, men ogsaa i forrige Samling anbefalede til Finantsministeren Andragenderne fra Skipperne i Middelfart o. s. v., saa tydelig tilkjendegivet fra Thingets Side,

at det ikke nu vilde være absolut uvløst til at gaa ind paa stykkevis Reformers Veie. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds antydede, at han muligvis kunde være tilbøjelig til at ville fastholde, at man enten skulde søge Lovforslaget udvidet, saaledes at det kom nærmere til, hvad dette Thing for nogle Aar tilbage har vedtaget, eller ogsaa skulde søge det indskrænket, hvilket jo vilde være nemt gjort ved blot at slette § 1 og begrænse det til kun at fyldestgjøre de Andragender, som det ærede Thing i forrige Samling anbefalede til Regjeringen. Den ene af disse to Fremgangsmaader vil jo utvivlsomt føre til, at der ikke bliver vedtaget nogen Lov, vil altsaa føre til, at de af Thinget anbefalede Andragender ikke bevilges. Den anden Fremgangsmaade, nemlig at indskrænke Lovforslaget blot til Fyldestgjørelse af Andragenderne, kan jeg naturligvis i og for sig ikke indvende Noget imod. Jeg har troet, at jeg ved at søie denne Bestemmelse til, ved at gaa videre end mit Tilfagn til det ærede Thing i forrige Samling, i Birkeligheden har imødelkommet et Onske fra det ærede Things Side. Er dette ikke Tilfældet, skal jeg ganske rolig finde mig i, at Lovforslaget indskrænkes til, hvad der oprindeligt var Thingets Onske, altsaa blot til en Fyldestgjørelse af hine Andragender fra Skipperne i Middelfart osv. Men jeg vilde ganske vist hellere have dette for den indenrigste Skibsafgifts Bedkommende, fordi efter min Opfattelse tynger den indenrigste Skibsafgift langt haardere paa Bedkommende, end den udenlandske Skibsafgift tynger paa dem, der have den at bære. Det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Zauber) var af en anden Mening. Det ærede Medlem udtalte, at der var fuldt saa vel Anledning til at søge den udenrigste Skibsafgift hævet som den indenrigste, idet hin efter hans Formening tynger lige saa meget paa Omsetningsforholdene som denne. Jeg er deri af en afvigende Mening. Det forekommer mig indlysende, at, skjøndt Skibsafgiften pr. Kommercelæst eller pr. Ton er langt mindre for den indenrigste Skibsafgifts Bedkommende end for den udenrigste, saa maa det, naar man ser hen ikke alene til Syppigheden af Erlæggesen af denne Afgift, men ogsaa til, hvem det hovedsagelig er, der erlægges den, synes at være en meget mærkelig Paastand, at denne Afgift ikke i og for sig tynger haardere paa Bedkommende end den udenrigste. Men dertil kommer jo, at der heller ikke kan gøres saa gyldige Grunde gjældende for at bevare denne Afgift, som for at bevare den udenrigste. Hermed sigter jeg ikke blot til den meget forskellige fiskale Betydning, disse to Afgifter have. Det forekommer mig dog indlysende, at man langt lettere kan gaa med til at hæve et Tryk paa Omsetningen, hvor Afgiften kun repræsenterer en Indtægt for Statskassen af ca. 70,000 Kr., end man kan laste over Bord en Skatteindtægt paa ca. 700,000 Kr. Det fore-